

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

En miraklens månad

Äldste Stephen C. Kerr, Skottland

Områdessjuttio

Före sin mission var min missionspresident Ben E. Lewis verkställande vicepresident för Brigham Young University. Jag fick tillfälle att träffa honom i slutet av hans mission. När vi satt på hans kontor frågade jag honom vad han skulle göra när han återvände hem. Han svarade att han visste exakt vad han skulle göra. Han föste över ett brev till mig på sitt skrivbord och bad mig läsa det. President Lewis hade utsetts av första presidentskapet till att samla in en betydande summa pengar till Brigham Young University. Jag ställde den uppenbara frågan till president Lewis: "Hur ska du kunna samla in så mycket pengar?"

Han svarade helt enkelt: "Jag ska be andra att bidra med pengar."

Detta enkla svar lärde mig så mycket. President Lewis skulle inbjuda människorna att agera. Han visste att hans inbjudan skulle få stor betydelse och det hade den.

Det här är en månad av inbjudningar. Vårt områdespresidentkap har sagt: "Vi inbjuder alla medlemmar inom vår sfär av inflytande

att under bön välja ut någon som de kan inbjuda att följa med till ett sakramentsmöte i juni."¹

Handlingsfrihet är en evigt styrande princip i lycksalighetsplanen. Herren den Allsmäktige verkar själv genom att bjuda in sina barn.²

Människan är skapad för att handla.

"Även människan var i begynnelsen hos Gud. Intelligens, eller sanningens ljus, blev inte skapad eller formad och kan inte heller bli det. All sanning är självständig i den sfär där Gud har satt den till att handla av sig själv, och så är även all intelligens. Annars skulle det inte finnas någon tillvaro."³

Det är något mycket speciellt med ordet 'inbjuda': Det är vänligt, det är omtänksamt, det är allomfattande och det är generöst. Vem tycker inte att det är spännande att få en inbjudan?

Enligt min erfarenhet är det sällan som människor — om någonsin — tar anstöt av att få en inbjudan. Det är troligare att människor tar anstöt av att *inte* bli inbjudna.

I klartext: När vi upplever

Guds kärlek i vårt liv är det inte svårt att uppbringa modet att inbjuda någon att ta emot välsignelserna i fullheten av Jesu Kristi evangelium.⁴

Naturligtvis kan de antingen acceptera eller avböja vår inbjudan. Men sanningen är att även om jag inte är ansvarig för de beslut som andra fattar är jag ansvarig för att hjälpa dem genom att inbjuda dem att göra det som är gott.

"Men se, det som är av Gud inbjuder och lockar till att ständigt göra gott. Därför är allt som inbjuder och lockar till att göra gott, och till att älska Gud och att tjäna honom, inspirerat av Gud."⁵

Så hur ska vi "inbjuda" andra under denna månad av inbjudningar?

Först och främst, begrunda. Gör upp en lista över dem som du skulle vilja inbjuda att följa med dig till sakramentsmötet. Kom ihåg att den Helige Anden älskar listor! Namn och ansikten kommer att dyka upp i ditt sinne. Dina känslor av kärlek till människorna på din lista kommer att fördjupas. Det är en troshandling från din sida att göra upp en sådan lista. Och en sådan tro blir inte ouppmärksam eller obelönad av himlen.

Därefter, be ofta om de människor vars namn finns på din

**Äldste
Stephen C. Kerr,
områdessjuttio**

lista. Be din himmelske Fader att uppmjuka deras hjärtan så att de accepterar inbjudan. Överväg fasta för att få hjälp.

Därefter, gör besöket. Låt inte rädsla släcka din tro.⁶ Öppna din mun.⁷ Herren ger dig orden.⁸ ”Jag vill inbjuda dig att följa med mig till kyrkan. Kommer du med?”

”Även när du gjort ditt allra bästa kan du drabbas av besvikelser, men bli inte besviken på dig själv. Du kan vara säker på att Herren är nöjd när du känner Anden verka genom dig.”⁹

När vi följer dessa enkla steg och utövar tro på Herren lovar jag ödmjukt och uppriktigt alla dem som läser detta budskap att juni 2012 kommer att bli en miraklens månad. Vår tro kommer att stärkas och Jesu Kristi kyrka kommer att öka i antal och i andlighet. ■

FOTNOTER

1. Brev från områdespresidentskapet i Europa till områdessjuttio, stavs-, distrikts- och missionspresidenter i området Europa, 31 januari 2012
2. Se ”Know This, That Every Soul Is Free”, *Hymns*, s. 240
3. L&F 93:29-30 (se också 2 Nephi 2:11-16)
4. ”Kärlek är ett av de viktigaste kännetecknen på Gudomen och borde läggas i dagen av dem, som eftertraktar att bli Guds söner. En man som är fylld av Guds kärlek är inte nöjd med att bara välsigna sin familj, utan sträcker sig ut till hela världen, mån om att välsigna hela den mänskliga rasen.” *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 328
5. Moroni 7:13
6. Se 2 Tim. 1:7; 1 Joh. 4:18; L&F 67:3; ”Tvivel och rädsla är motsatsen till tro.” *Predika mitt evangelium*, s. 116
7. Se L&F 30:5,11
8. Se L&F 84:85; 100:6
9. *Predika mitt evangelium*, s. 11

Ny koordinator för kyrkans utbildningsverksamhet (KUV)

Anne-Sofie Wihlman

När seminarie- och institutklasserna startade sitt nya läsår i augusti 2011 tillträdde Marcus Brändh som ny koordinator för Stockholms stavar och Umeå distrikt efter Louis Herrey (som i sin tur efterträdde Erik Nilsson som gick i pension förra året, med ansvar för Göteborg och Malmö stavar).

Marcus Brändh är 32 år, gift med Heidi och har två döttrar på 3 och 5 år. Han är uppväxt i kyrkan i Borlänge, och har studerat både i seminariet och i institutet. Tjänade som missionär i Skottlandmissionen Edinburgh 1999–2001. Sedan han kallades som seminarielärare för 10 år sedan har han drömt om att få arbeta med seminariet och institutet i kyrkan. Han är sjuksköterska och arbetade tidigare med människor i livets slutskede. När annonsen om koordinator kom ut förra året följde han sin dröm och skickade in sin ansökan med stöd av sin hustru. Det var lång uttagningsprocess, där det till slut var två sökande kvar – och han blev den som fick tjänsten som koordinator. I somras gick flytt-lasset till Stockholm för att börja nya arbetet. Han tjänade som biskop i Borlänge församling innan de flyttade.

Som koordinator har han sitt kontor på nya centret för unga vuxna, nu på Klara Norra Kyrkogata 34 i Stockholm – och är också ansvarig för verksamheten där för ungdomar från 18 år. Han undervisar i flera institutklasser varje vecka på centret (varav en lunchklass). En annan viktig uppgift är att besöka alla som studerar seminariet och institutet och deras lärare. Det är ett spännande arbete med oregelbundna arbetstider, som kräver stort engagemang och långa resor ibland. Han är mycket tacksam för hustrun Heidis fulla stöd – det skulle inte fungera annars.

Marcus Brändh visar engagerat hur tekniken är till stor hjälp för både lärare, elever och föräldrar. Både han och Louis Herrey strävar efter att utveckla tekniken ännu mer. Det som de uppnått redan är imponerande – att den nya tekniken används i detta viktiga och värdefulla arbete. Läs gärna på hemsidan www.seminarietochinstitutet.se. Där finns också en färdig lektion för varje vecka i seminariet som alla seminarielärare och elever kan använda (seminarieteve). Det har blivit mycket uppskattat av både lärare och elever, berättar han.

Kyrkans utbildningsråd i Salt

Lake City är högsta styrande organ för KUV, under ledning av president Monson. De understryker vikten av dagliga skriftstudier för alla ungdomar. Alla som någon gång läst seminariet och institutet vet vilken kunskap och andlig styrka som kommer av detta. Vilken välsignelse det är att få del av detta redan i unga år. Det har man med sig hela livet sedan.

Marcus Brändh beskriver sitt arbete med kyrkans ungdomar (från 14 år och uppåt) som "ett viktigt räddningsarbete". Målet är att alla ungdomar ska kunna få läsa seminariet fem dagar i veckan med en kallad lärare. Men när detta inte är möjligt är målet att ungdomarna har en förälder som fungerar som lärare, eller åtminstone en träff i veckan i samband med Unga män/Unga kvinnor. De flesta enheter i landet har någon form av seminarieundervisning nu. Marcus Brändh vill vara en resurs för alla enheter. Han kommer gärna ut och deltar i brasafnarn för ungdomar, och träffar lärare, föräldrar och ledare med flera.

Han känner starkt för den insats alla lärare gör för seminarie- och instituteleverna och han vill ge allt sitt stöd för dem. Han tycker att det känns bra med det

nya arbetet, men vet att han har mycket att lära än.

Centret för unga vuxna är en uppskattad och viktig samlingsplats för ungdomarna i kyrkan, som har funnits där i två år och besöks av allt fler. Tidigare fanns denna verksamhet i kyrkans lokaler på Kammakargatan i Stockholm. Utöver de klasser som Marcus Brändh håller varje vecka finns några andra institutkurser att välja på för ungdomarna (som nu hålls av Ola Öqvist och Ronny Werjefeldt). Centret besöks även av icke-medlemmar och har blivit en plats där man kan få lära känna kyrkan och kyrkans medlemmar/ungdomar genom de olika aktiviteter som hålls varje vecka.

Som ny koordinator för kyrkans utbildningsverksamhet vill Marcus Brändh välkomna alla ungdomar 14-17 år till seminariet och alla 18-30 år till institutet. Att läsa dessa studiekurser är en stor investering i vår andliga framtid. När ni läser denna artikel är hans första läsår som koordinator slut, och nu börjar förberedelserna för nästa läsår. Alla som vill läsa seminariet eller institutet (Nya testamentet) anmäler sig via sin biskop/grens-president när informationen om kurserna kommer i augusti. ■

Marcus Brändh är ny koordinator för kyrkans utbildningsverksamhet för Stockholms stavar och Umeå distrikt.

Dop i Umeå gren

Anna Bengtsson, Umeå

I samband med distriktskonferensen i oktober 2011 hade vi dop i Umeå gren.

Det var Peder Vinterflod som efter långt och moget studerande av kyrkan tog beslutet att döpa sig.

Peder kom i kontakt med kyrkan redan för 12 år sedan när han och hans hustru Charlotta flyttade till Göteborg. Charlotta hade blivit medlem redan 2002, men eftersom kyrkan inte fanns i Piteå där de först bodde så var det i Göteborg som Peders långa resa mot dopet började.

Redan från början tyckte han att kyrkan kändes bra, han höll med om en hel del av kyrkans lära, men kände sig inte som en sökare direkt. De har haft familjebön och hemafton som Peder deltog i, även om han inte brukade be annat än när han nattade barnen.

Det som till slut fick honom att komma fram till beslutet att döpa sig var deras dotter Moa som snart fyller 8 år. Varje gång frågan om vem hon ville bli döpt av kom upp så svarade hon "pappa"!

För ett tag sedan var president Håkan Palm på besök hos familjen och hade ett varmt

samtal med Peder, som han skämtsamt avslutade med att säga att han tänkte sätta upp snubbeltråd framför dopfunten lagom till konferensen.

Sedan gick det fort. Peder pratade med missionärerna om han kunde bli döpt, så han sedan kunde döpa Moa, och i så fall vilket datum skulle kunna passa. Det enda datumet som passade bra var lördagen på konferensen.

Peder har inget minne av när han fick sitt vittnesbörd, det har smugit sig på under åren, och efter dopet var hans spontana tanke: "Det här kunde jag ha gjort för ett bra tag sedan. Varför har jag väntat när det nu känns så rätt?"

På söndagen var det konfirmation, och redan på tisdagen besökte familjen templet för att utföra dop för sina släktingar. Vem vet om det inte är snabbhetsrekord i att komma till templet efter sitt eget dop? Peder tyckte mycket om sitt tempelbesök, och döptes till förmån för släktingar på sin farfars sida.

Moa är mycket glad att hennes önskan att bli döpt av pappa kommer att gå i uppfyllelse, och när det om några år är dags för Max att bli döpt så kommer det aldrig att vara något tvivel om vem som ska döpa honom tack vare hans systers önskan och vittnesbörd. ■

Kyrkans välfärdsprogram firas genom tjänande i Västra Frölunda

Katrina Dundee, Västra Frölunda församling

FOTO KATRINA DUNDEE

Peder Vinterflod döptes av president Håkan Palm vid distriktskonferensen i Umeå i oktober 2011.

En mörk torsdagskväll i november 2011 brann flitens lampa i Västra Frölunda kapell då både stora och små samlades för att fira 75-årsjubileet av kyrkans välfärdsprogram genom en helkväll av tjänande.

Under flera veckor hade medlemmarna i församlingen, under Hjälpföreningens ledning, samlat ihop mat, hygienartiklar, leksaker, varma kläder och andra gåvor som denna kväll skulle packas ihop till julpaket åt behövande i Lettland och Rumänien.

75-årsjubileet av kyrkans välfärdsprogram firades i Västra Frölunda församling genom att packa 70 julpaket till behövande i Lettland och Rumänien.

Febril aktivitet pågick i hela kapellet. Medlemmarna strömmade in för att lämna paket och hjälpa till. Banankartonger packades omsorgsfullt av både stora och små. Färdiga paket räknades och lastades på lastbilarna för transport till organisationen Hoppets Stjärnas insamlingslager i Göteborg. Där lastades de raskt av, bevittnat av en förbluffad och tacksam representant för organisationen – vi hade nämligen fått ihop cirka 70 julpaket!

Men även annat tjänande pågick i kapellet. Flera syskon hade tjänat genom att laga soppa som bjöds under kvällen. Ungdomarna tvättade kapellets många fönster och ledarna dekorerade kulturhallen vackert för en kommande dans. Goda prästadömsbärare var genast redo att ge välsignelser till några syskon med plötsligt uppkomna behov. Dessutom höll släktforskningscentret öppet, seminariet hade klass och olika rådsmöten hölls under kvällen. Många hjälptes slutligen åt att städa upp i kök och kulturhall efter kvällens aktivitet.

Som en syster uttryckte det efteråt: Det kändes som den här kvällen var som det är i vår himmelske Faders hus – full aktivitet som pågår i alla rum, där alla glatt och villigt är engagerade i att hjälpa, tjäna och utföra Herrens verk! "Charity never faileth". ■

Välfärdskväll om depression

Jens Åman, Utby församling

Den 24 november 2011 anordnade Utby församling en föreläsning om depression. Tanken var att uppmärksamma 75-årsfirandet av kyrkans välfärdsprogram. Under våren diskuterades i församlingsrådet på vilket sätt som församlingen kunde göra ett tjänade i samhället som skulle vara till nytta för både medlemmar och de som inte är medlemmar i kyrkan. Tjänandet skulle bygga på välfärdsprinciperna och församlingsrådet tog fasta på psykisk hälsa. Den aspekten av välfärden kändes mycket aktuell i vårt land idag.

Inbjuden föreläsare var Marina Andersson Hedberg som till vardags arbetar som överläkare i psykiatri och som är medlem i kyrkan. Hon är också knuten till kyrkans Familjeservice. Ungefär 50 personer samlades i Utby kapell för att lyssna till goda råd och information.

Syster Andersson Hedberg gick metodiskt igenom olika former av depressioner och beskrev att det är en väldigt vanlig sjukdom bland dagens svenskar. Hela 40 % av alla kvinnor och 20 % av alla män drabbas under sin livstid. Hon informerade kring vilka tecken som man kan titta efter och

vilka former av behandlingar som finns att tillgå. Depression kan vara en livsfarlig sjukdom som även påverkar kroppen på många negativa sätt. Marina var noga med att poängtera att depression går att behandla och att ett tillstånd av hopplöshet går att komma ur. Som anhörig eller vän är det viktigt att finnas tillhands och lyssna. Men även att hjälpa den drabbade att söka hjälp om han eller hon inte klarar av detta själv. Det är viktigt att på ett positivt sätt uttrycka för den deprimerade att det finns hjälp och stöd att komma ur situationen.

Under föreläsningen kom det många frågor och funderingar kring depression. Det märktes att det var ett ämne som engagerade alla närvarande och som väckte eftertanke. Även en hel del skratt bjöds vilket visar att det går att närma sig även de allvarligaste ämnen med hjälp av humor. Säkert hade föreläsningen kunnat hålla på betydligt längre och efteråt dröjde sig många kvar för att diskutera och mingla runt. Kvällen avslutades med förfriskningar, bland annat en underbart god morotskaka som lyste upp höstmörkret rejält. ■

Personlig tillväxt stärker vittnesbörd

Louise Karlsson, Stockholms stav

Söndagen den 20 november 2011, under Stockholms stavs stavkonferens, fick två Miaflickor från Örebro, Miriam Förnes och Karolina Berglund, ta emot en utmärkelse för Personlig tillväxt.

Programmet Personlig tillväxt hjälper den unga kvinnan att stärka sin tro och sitt vittnesbörd om Jesus Kristus och bygger på värderingarna tro, gudomlig natur, personligt värde, kunskap, valfrihet och ansvarighet, redbarhet och dygd.

Vid en kort intervju med flickorna berättade de om tankar och känslor de haft under sitt arbete med personlig tillväxt. Kamratskap och samhörighet var bland annat viktigt för dem då de bestämde sig för att fullfölja programmet.

Karolina berättar hur hon blivit inspirerad av sin kusin från Göteborg som fullföljde programmet och har varit en god förebild för henne. Karolina har i sin tur inspirerat och varit ett gott stöd för Miriam, som bara några veckor innan stavkonferensen blev klar med programmet. Miriam säger: "Jag blev så peppad av Karro och bestämde mig för att också bli klar så att vi kunde få vår utmärkelse tillsammans."

Karolina och Miriam berättar att det har varit uppbyggande på många sätt att arbeta med personlig tillväxt och att det har stärkt deras vittnesbörd. Som projektarbete för värderingen dygd bestämde de sig för att läsa ut Mormons bok, vilket var mycket stärkande men också jobbigt. Karolina berättar att hon *auskyr* att läsa och att det i början kändes som ett berg att bestiga, men genom bön och trofasthet gick det bra och kändes inte lika svårt, snarare intressant, vilket var en fantastisk förändring. Miriam lägger till att Mormons bok inte bara har stärkt deras tro och vittnesbörd om Jesus Kristus utan att det också har blivit lättare att berätta om evangeliet för kompisar.

FOTO JUDY SORENSEN HAWMAR

Karolina Berglund till vänster och Miriam Förnes till höger tog emot varsin utmärkelse för Personlig Tillväxt på Stockholms stavs stavkonferens.

På frågan om *vad evangeliet betyder för dig* svarar båda att det är en säker grund, något man alltid prioriterar, en kompass och vägen till lycka och evigt liv.

Slutligen uppmanar Karolina och Miriam andra unga kvinnor som vill få sin utmärkelse, att det är viktigt att göra uppgifterna av egen fri vilja för att få bästa utdelning, och att det är förmånligt att börja i tid eftersom det är många uppgifter.

Ett tips är att ta fram boken på söndagar och bli inspirerad till en kommande uppgift man vill göra, förklarar Miriam. Karolina tillägger att man alltid kan finna stöd hos andra unga kvinnor, samt att det är en fördel att be om hjälp, speciellt från föräldrar och ledare som kan vara ett gott stöd. Då går det oftast bra, även om det kan vändas till att de tjarar på en, avslutar Miriam med humor i blicken. ■

Distriktskonferens i Umeå

Anna Bengtsson, Umeå

Umeå distrikt hade konferens den 29-30 oktober med temat "Eviga familjer".

Vi fick höra många fina och inspirerande tal av både unga och gamla.

Hjälpföreningens möte på lördagen innehöll bland annat en mycket uppskattad lektion av syster Barbro Palm om hur man hanterar stress och får balans i vardagen, baserat på ett tal av president Uchtdorf från senaste generalkonferensen.

På söndagens allmänna möte

talade bland annat president Håkan Stegeby om fädernas ansvar; att skydda och försörja familjen. Mödrarnas ansvar är att ta hand om barnen, och barnens ansvar är att hjälpa till hemma, ta hand om sina kläder och studera flitigt i skolan. President Stegeby sade att familjen har ansvaret att se till så att arbete utförs i templet för deras avlidna förfäder. Man kan inte göra allt på en gång, men man kan göra lite på varje område, beroende på sina olika förutsättningar. ■

Stavskonferens i Göteborg direktsänd till möteshus i staven

Höstens stavskonferens i oktober 2011 direktsändes i ljud och bild från Utby kapell till de övriga möteshusen i staven. Detta var en av de första gångerna i Europa en stavskonferens sändes på detta sätt. Framtida stavskonferenser kommer av kostnadsskäl alternera mellan att samlas på Svenska Mässan i Göteborg och direktsändning till varje möteshus.

(Informationen hämtad från Göteborgs stavs nyhetsbrev nr 74) ■

THOMAS LOVGRÉN

Umeå distrikts medlemmar fick bland annat höra president Håkan Stegeby tala.

Lokala nyheter

Välkommen att skicka in nyhetsartiklar och foton till *Lokala nyheter*.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet.

Nyhetsartiklar bör vara korta, cirka 600, 250 eller 75 ord.

Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

Skickas till:

Eivor Hagman, Medusagatan 2 A,
553 38 Jönköping

E-post: eivorhagman@hotmail.com
Tel. 036-719663

För Stockholmsområdet:

Anne-Sofie Wihlman, Färnebogatan
2 A, 723 42 Västerås

E-post: asw@bredband.net
Tel. 021-127321 ■

Charlotte Wirén höll en lång intervju i templet i Västerhaninge med president Oscarson och hans hustru. De vill dela med sig av sina tankar och känslor som de har om templet och arbetet där till alla medlemmar i Sverige! De vill visa hur vi kan få en uppbyggande upplevelse av templet och ta del av templets alla välsignelser för oss och våra familjer. Dessa tankar

kommer att finnas med i Liahonas lokala sidor under denna rubrik under resten av året, med början i detta nummer.

Samtidigt påminner templet om ändringar i sessionstiderna från och med den 1 januari 2012. På fredagarna tidigareläggs kvällssessionerna en timme till kl 17.00, 18.00 och 19.00. En annan ändring är att Stockholms församlingar

(i Stockholms stav och Stockholms södra stav) inte längre kommer att ha speciella tempelkvällar/helger, utan medlemmarna uppmanas komma till templet så ofta de har möjlighet. De grenar/församlingar som har längre väg att resa till templet har fortfarande tempeldagar (fredag kväll och lördag) enligt utsänt schema, med möjlighet till övernattning i gästhemmet. ■

Budskap 1 – En uppbyggande upplevelse av templet

Charlotte Wirén, Västerhaninge

President och syster Oscarsons största önskan är att alla medlemmarna i tempeldistriktet ska känna sig välkomna till Herrens hus. Tempelpresidentens största ansvar är att göra allt för att medlemmarna som kommer till templet får en uppbyggande upplevelse, en möjlighet att känna Anden och Herrens närvaro. Detta är även ett löfte som gavs när det första templet skulle byggas. I invigningsbönen för templet i Kirtland (L&F 109:12-13) kan vi läsa följande: "Så att din härlighet kan vila över ditt folk och över ditt hus, vilket vi nu inviger åt dig, så att det kan heliggöras och invigas till att vara heligt och så att din heliga närvaro ständigt kan vara i detta hus, och så att alla människor som träder över tröskeln till Herrens hus kan känna din kraft och känna sig tvungna att

erkänna att du har helgat det och att det är ditt hus, en plats för din helighet." Det är president och syster Oscarsons önskan att varje medlem som kommer till templet skall ha den upplevelsen!

Syster Oscarson berättar om en syster som kom till templet: "Jag stod i foajén och välkomnade människor som kom till templet. En syster kom in genom dörren och när hon gick mot rekommendationsdisken stannade hon till och såg sig omkring. En stark känsla av lycka och glädje spred sig i rummet och det var som om hon tog ett djupt andetag och sade till sig själv: 'Jag är här nu, jag har lyft bort världsliga bekymmer från mina axlar och jag är öppen för andlighet.' Det var en känsla av glädje och lättnad att se henne uppleva detta. Jag tänker på henne ofta när jag ser människor komma in genom dörren till

templet och jag tänker att hon är en symbol för vad vi önskar att alla kan uppleva när de kommer till templet och lämnar det världsliga utanför." ■

President och syster Oscarson i templet

FOTO CHARLOTTE WIRÉN

Välkommen att skicka in bidrag till följande rubriker: *Hur jag vet, Sista Dagars Heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommenar.*

Skickas till:

Eivor Hagman, Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Tel. 036-719663

För Stockholms stavar:

Anne-Sofie Wihlman, Färnebogatan 2 A, 723 42 Västerås

E-post: asw@bredband.net

Tel. 021-127321